Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26110
Copyright: Admont, Benediktinerstift

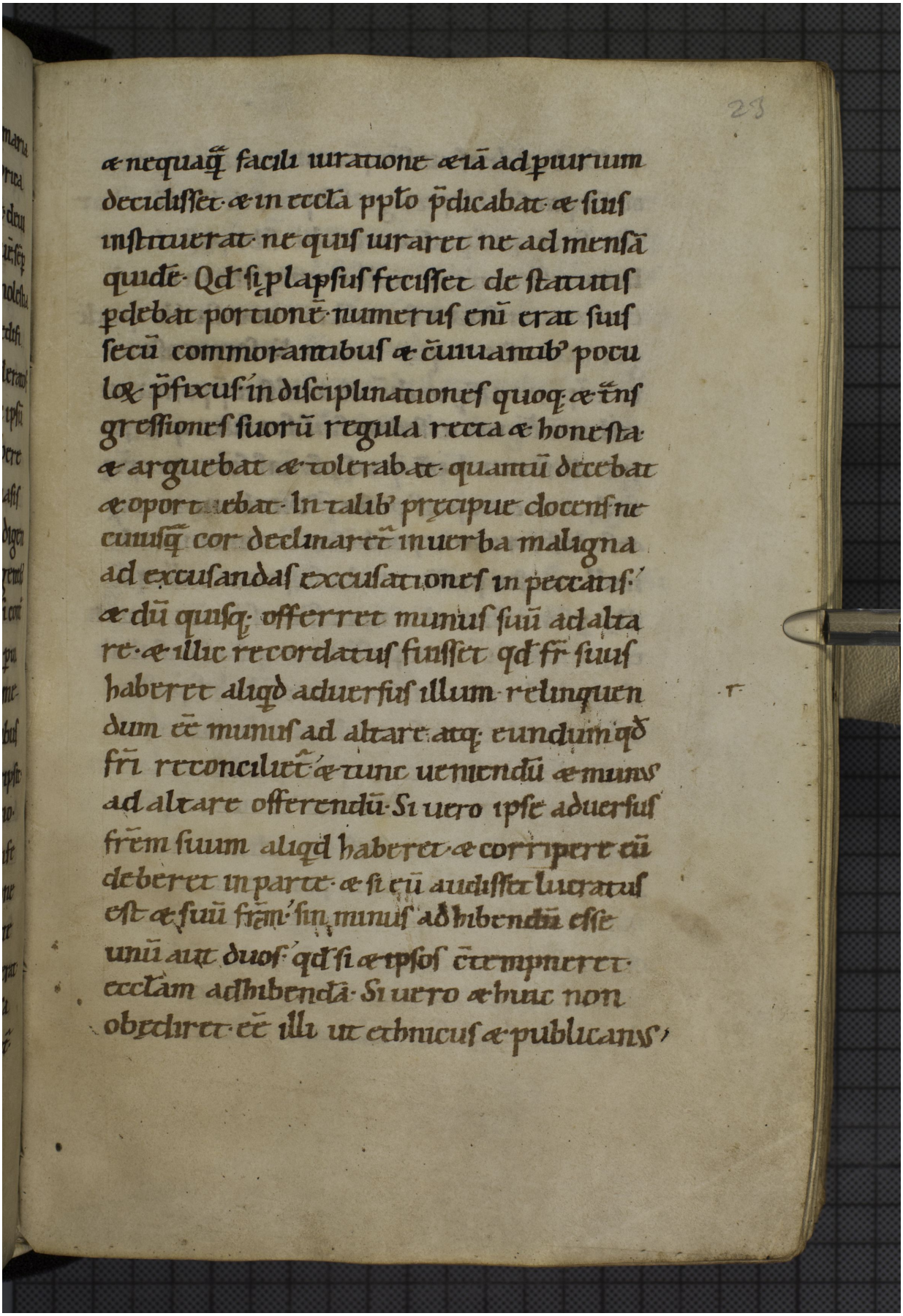

23

⁊ nequaq̃ facili iuratione ⁊ iã ad puurium
decidisset ⁊ in ecclã ppto p̃dicabat ⁊ suis
instruerat ne quis iuraret ne ad mensã
quidẽ. Qd si plapsus fecisset de statutis
pdebat portionẽ numerus enĩ erat suis
secũ commorantibus ⁊ cũuantib' pocu
loq; p̃fixus in disciplinationes quoq; ⁊ ẽ ins
gressiones suorũ regula recta ⁊ honesta.
⁊ arguebat ⁊ tolerabat quantũ decebat
⁊ oportebat. In talib' precipue docens ne
cuiusq̃ cor declinareẽ in uerba maligna
ad excusandas excusationes in peccatis.
⁊ dũ quisq; offerret munus suũ ad alta
re. ⁊ illic recordatus fuisset qd fr̃ suus
haberet aliqd aduersus illum. relinquen
dum ẽ munus ad altare atq; eundum qd
fr̃i reconciliẽ ⁊ tunc ueniendũ ⁊ munus
ad altare offerendũ. Si uero ipse aduersus
fr̃em suum aliqd haberet ⁊ corripere eũ
deberet in parte. ⁊ si eũ audisset lucratus
est ⁊ suũ fr̃ẽm. sin munus adhibendũ esse
unũ aut duos. qd si ⁊ ipsos contempneret
ecclãm adhibendã. Si uero ⁊ huic non
obediret. ẽ illi ut ethnicus ⁊ publicanus.